

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/99/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010375
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6719010375.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., a prísediacich Anny Pivoluskovej a Márie Greguškovej, v trestnej veci obžalovaného Q. S. U. W., pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb., na hlavnom pojednávaní dňa 18. 12. 2019 vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný 1/ Q. S., nar. XX. XX. XXXX v O., trvale bytom G., Q. S. XXXX/X, t.č. ÚVTOS S.

obžalovaný 2/ Q. Q., nar. XX. XX. XXXX v O., trvale bytom O. O., W. XXXX/XX, t.č. Ú. S.,

obžalovaný 3/ X. I., nar. XX. XX. XXXX v K. O., trvale bytom J. V. O. XX, t.č. ÚVTOS S.,

uznávajú sa za vinných, preto že

dňa 17. 11. 2005 v čase okolo 19.30 h po vzájomnej predchádzajúcej dohode prišli osobným motorovým vozidlom Opel, striebornej farby, bez bližšie zistených údajov pred videopožičovňu MAVA-comp nachádzajúcu sa B. G. K. W. XX, kde z vozidla vystúpil Q. S. s X. I. a vošli dnu do videopožičovne s kuklami na hlavách a pod hrozbou použitia bližšie nešpecifikovanej krátkej strelnej zbrane, ktorú držal v ruke Q. S., prinútili majiteľa videopožičovne Q. B., nar. XX. XX. XXXX, aby im vydal peniaze, pričom Q. S. začal prehľadávať plechovú škatuľu, ktorá sa nachádzala na pulte a následne X. I. pristúpil k Q. B., ktorého udrel rukou do oblasti tváre, na čo mu Q. B. vydal 265,55 Eur (8.000,- Sk), ktoré mal vo vrecku a Q. S. zobral plechovú škatuľu, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť vo výške 66,38 Eur (2.000,- Sk), poštové poukážky, identifikačné karty DIČ, DPH, uzávierky a následne ušli do odstaveného osobného motorového vozidla Opel, striebornej farby, v ktorom ich čakal a dával pozor Q. Q. a následne odišli preč, čím spôsobili Q. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom G., G. X/A ako majiteľovi videopožičovne MAVA-comp., G., K. W. XX, H.: XXXXXXXX škodu vo výške 331,94 (10.000,- Sk) a fyzickým útokom mu nespôsobili zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrenie,

teda

spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čin spáchali so zbraňou,

čím spáchali

trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.

Za to sa odsudzujú:

obžalovaný 1/ Q. S.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 46 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/19/2007 zo dňa 10. 08. 2007, ktorým bol obžalovanému Q. S. uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 8 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ostatné výroky rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/19/2007 zo dňa 10. 08. 2007 ostávajú týmto nezmenené.

obžalovaný 2/ Q. Q.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 46 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/115/2006 zo dňa 07. 02. 2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/39/2014 zo dňa 14. 05. 2014, ktorým bol obžalovanému Q. Q. uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ostatné výroky rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/115/2006 zo dňa 07. 02. 2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/39/2014 zo dňa 14. 05. 2014 ostávajú týmto nezmenené.

obžalovaný 3/ X. I.

Podľa § 234 ods. 2 Trestného zákona, § 35 ods. 2, ods. 3, § 40 ods. 1, ods. 5 písm. c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do II. nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 35 ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. súd zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/212/2009 zo dňa 15. 02. 2010, ktorým bol obžalovanému X. I. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom na

skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ostatné výroky rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/212/2009 zo dňa 15. 02. 2010 ostávajú týmto nezmenené.

o d ŏ v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 24. 06. 2019 na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv/419/18/6611 obžalobu na Q. S.Č., Q. Q. U. X. I., pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb.

Obžalovaný 1/ Q. S., obžalovaný 2/ Q. Q.K. a obžalovaný 3/ X. I. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravili vyhlásenie o tom, že sú vinní. Po tomto vyhlásení obžalovaní kladne odpovedali na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, prokurátorka preto v súlade s § 257 ods. 6 Trestného poriadku navrhla vyhlásenia obžalovaných prijať. Vzhľadom na súhlasné stanovisko prokurátorky súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenia obžalovaných a v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaní uznali vinu nevykoná, a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody, alebo o ochrannom opatrení.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: správy na obžalovaných (č.l. 101 - 104, 117 - 124, 125 - 141), odpisy registra trestov obžalovaných (č.l. 160 - 168).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina všetkých troch obžalovaných bola vzhľadom na ich vyhlásenia na hlavnom pojednávaní nepochybná, navyše potvrdená aj listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise, súd preto nemal žiadnu dôvodnú pochybnosť ohľadne viny obžalovaných, preto aj prijal vyhlásenia obžalovaných o ich vine, a následne vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potresce sa odňatím slobody na dva roky až desať rokov. Odňatím slobody na päť až dvanásť rokov sa páchatel potresce, ak spácha taký čin so zbraňou.

Podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých osôb, zodpovedá každá z nich, ako by trestný čin spáchala sama (spolupáchatelia).

Obžalovaný 1/ Q. S., obžalovaný 2/ Q. Q. a obžalovaný 3/ X. I. tak svojím konaním naplnili všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., pretože spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čin spáchali so zbraňou.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného 1/ Q. S. zistil dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l), t.j. že sa priznal ku spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, t.j. že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Súd zároveň zistil dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchal viac trestných činov, a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na rovnováhu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa trestná sadzba trestu odňatia slobody nijakým spôsobom neupravovala. Vzhľadom k tomu, že súd ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného

zákona, musel ukladať trest za trestný čin najprísnejšie trestný, a preto ho ukladal podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona. Trestná sadzba trestu odňatia slobody tak u obžalovaného 1/ Q. S. predstavuje 7 rokov až 12 rokov.

U obžalovaného 2/ Q. Q. súd taktiež prihliadol na dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l), t.j. že sa priznal ku spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, a podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, t.j. že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Súd zároveň prihliadol aj na dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchal viac trestných činov, a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na rovnováhu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností sa trestná sadzba trestu odňatia slobody nijakým spôsobom neupravovala. Vzhľadom k tomu, že súd ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, musel ukladať trest za trestný čin najprísnejšie trestný, a preto ho aj v tomto prípade ukladal podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona. Trestná sadzba trestu odňatia slobody tak aj u obžalovaného 2/ Q. Q. predstavuje 7 rokov až 12 rokov.

U obžalovaného 3/ X. I. súd ukladal trest podľa Trestného zákona č. 140/1961 Zb., a preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 31 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., teda prihliadol na stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť, na možnosť nápravy a pomery páchatel'a.

Zo správ na obžalovaného 1/ Q. S. vyplýva, že v minulosti sa nedopustil žiadneho priestupku. Z odpisu registra trestov obžalovaného je zrejmé, že doposiaľ bol 8 krát súdne trestaný, naposledy mu bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/13/2016 zo dňa 28. 04. 2016 uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov.

Zo správ na obžalovaného 2/ Q. Q. je zrejmé, že sa v minulosti dopustil 10 priestupkov, a bol 10 krát súdne trestaný, naposledy mu bol rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/95/2016 zo dňa 16. 11. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/100/2016 zo dňa 12. 01. 2017 uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov.

Zo správ na obžalovaného 3/ X. I. vyplýva, že v minulosti spáchal 4 priestupky. Obžalovaný bol v minulosti 10 krát súdne trestaný, naposledy mu bol rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 33T/95/2016 zo dňa 16. 11. 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/100/2016 zo dňa 12. 01. 2017 uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom súd uložil obžalovanému 1/ Q. S. trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov. Súd ukladal trest ako súhrnný, v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože odsúdil obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/19/2007 zo dňa 10. 08. 2007). Keďže v zmysle zákona súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, súd navýšil pôvodne uložený trest o štyri mesiace. Uložený trest je potom podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Zároveň takýto trest postihuje len obžalovaného. Súd taktiež v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil aj výrok o treste z vyššie uvedeného rozsudku. Keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému 2/ Q. Q. súd potom uložil trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov. Súd ukladal trest ako súhrnný, v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože odsúdil obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/115/2006 zo dňa 07. 02. 2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/39/2014 zo dňa 14. 05. 2014). Keďže v zmysle zákona súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, súd navýšil pôvodne uložený trest o šesť mesiacov. Uložený trest je potom podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Zároveň

takýto trest postihuje len obžalovaného. Súd taktiež v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil aj výrok o treste z vyššie uvedeného rozsudku. Keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovanému 3/ X. I. súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov a 6 mesiacov. Súd ukladal trest ako súhrnný, v zmysle § 35 ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., pretože odsúdil obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/212/2009 zo dňa 15. 02. 2010). Keďže v zmysle zákona súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, súd navýšil pôvodne uložený trest o šesť mesiacov. Uložený trest je potom podľa názoru súdu na nápravu páchatela, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Zároveň takýto trest postihuje len obžalovaného. Súd taktiež v zmysle § 35 ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. zrušil aj výrok o treste z vyššie uvedeného rozsudku. Súd pri výmere trestu u všetkých obžalovaných prihliadol na mieru ich účasti na trestnej činnosti, aj to, akou mierou jednotliví obžalovaní prispeli k objasneniu trestnej činnosti. Súd potom dospel k záveru, že u obžalovaného 3/ X. I. je potrebné ukladať trest pod dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby, preto súd v zmysle § 40 ods. 1, ods. 5 písm. c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. mimoriadne znížil trest. V zmysle § 39a ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. súd obžalovaného pre výkon trestu zaradil do II. nápravno-výchovnej skupiny.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.